

СТАНОВИЩЕ

от

доц. д-р Емил Тошев Трайчев,

Нов български университет,

за

дисертационен труд на Хуан Юнхуей

**за придобиване на образователна и научна степен „доктор“ в
професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство**

на тема:

**„Спецификата на вокалното майсторство и кариерно развитие на
изявените китайски оперни певци - Ляо Чангъон, Ян Сяойонг, Шен Янг“**

научен ръководител: проф. д-р Виолета Горчева

Дисертационният труд на Хуан Юнхуей представлява задълбочено изследване, посветено на вокалното майсторство и професионалното развитие на тримата китайски баритони – Ляо Чангъонг, Ян Сяойонг и Шен Янг, в контекста на взаимодействието между китайската национална вокална традиция и западноевропейската школа. Изследването има ясно изразена научна насоченост и се вписва в съвременните тенденции на музикознанието, свързани с интеркултурния диалог и взаимодействието между различни изпълнителски практики.

Основният текст (181 страници) е структуриран в увод, пет глави, заключение, библиография (включваща 22 статии, 27 монографии, 5 дисертации и 51 онлайн ресурса), научни приноси, списък на публикациите по темата и приложение с 26 нотни примера. Представеният автореферат (60 страници) ясно и систематично очертава целите, задачите, методологичната рамка и основните приноси на изследването.

В увода докторантът аргументира избора на темата, очертавайки процесите на глобализация и културен обмен, които оказват съществено влияние върху

развитието на китайската вокална школа. Ясно са формулирани обектът, предметът, целта и задачите на изследването. Особено важно място заема проблемът за синтеза между традиционното китайско вокално изкуство и западния модел на „bel canto“, който се утвърждава като водеща линия в цялото изследване.

Първа глава „Китайското пеене през призмата на физиологията и технологията на певческия процес“ Хуан Юнхуей задава теоретичната рамка на изследването. В нея се анализират физиологичните механизми на гласообразуването, особеностите на дишането, резонанса и артикулацията в китайската и западната вокална традиция. Проследява различията и допирните точки между двата модела, подчертавайки ролята на езика, културния контекст и естетическите нагласи при формирането на вокалната техника. Особено ценен е сравнителният подход, чрез който се изясняват както различията, така и възможностите за взаимодействие между китайската национална вокална традиция и западноевропейската академична певческа школа.

Втора, трета и четвърта глава са посветени на тримата изявени китайски оперни певци – Ляо Чангъонг, Ян Сяойонг и Шен Янг. В тези части докторантът прави задълбочен анализ на тяхното вокално майсторство, технически особености, интерпретационен подход и професионално развитие. Разгледани са както биографичните аспекти, така и конкретни изпълнителски практики, което позволява да се изведат индивидуалните стилови характеристики на всеки от артистите. Анализът е аргументиран и подкрепен с наблюдения върху репертоара, вокалната техника и художественото мислене на изпълнителите.

Пета глава „Хоризонт и музикални ценности във вокалното майсторство на китайското оперно пеене“ обобщава резултатите от изследването, разширявайки анализа към педагогическите, естетическите и културните измерения на съвременното вокално изкуство в Китай. Докторантът разглежда значението на националните музикално-етнокултурни ценности като основа за развитието на вокално-изпълнителския потенциал, ролята на вокалната педагогика и особено приносът на Джоу Сяоян за изграждането на съвременната китайска вокална школа. Специално внимание е отделено на съвременното вокално образование в Китай, на интеграцията между националната традиция и западния модел на bel canto, както и на общите стилови характеристики на Ляо Чангъонг, Ян Сяойонг и Шен Янг, разгледани в контекста на китайската културна среда и професионалното им развитие.

Изследването предлага систематизиран исторически, теоретичен и аналитичен преглед на развитието на съвременната китайска вокална школа, разгледана през призмата на взаимодействието между националната певческа традиция и западноевропейския модел на *bel canto*, както и задълбочен вокално-изпълнителски анализ на творческите профили на Ляо Чангъонг, Ян Сяойонг и Шен Янг. Убедително е аргументирано значението на този синтез за формирането на съвременната китайска вокална култура, която съчетава национални художествени особености с принципите на академичното пеене и заема все по-видимо място както в националния музикален живот, така и в процесите на международен културен обмен.

Методологическият подход на изследването е релевантен на поставените цели и задачи. Докторантът използва системен, сравнителен и функционален анализ, като успешно съчетава теоретични и практико-приложни аспекти. Изследването се основава на богата библиография, включваща научни публикации, монографии и електронни ресурси, което допринася за неговата научна достоверност.

Направените изводи са логично изведени и последователно кореспондират с поставените цели и задачи на дисертационния труд. Научните приноси са ясно формулирани, аргументирани и притежават както теоретична, така и практическа стойност.

Всичко това ми дава основание да предложа на почитаемото Научно жури да присъди образователната и научна степен „доктор“ на Хуан Юнхуей.

20.04.2026 г.

гр. София

доц. д-р Емил Трайчев